

Nova llei per a un comerç antic

Hi havia un alcalde a Madrid que, no volent veure rodamons dormint a la Plaza Mayor, decidí traure'n els bancs abans de proporcionar-los un alberg municipal. Una cosa per l'estil ha fet l'Ajuntament de València: abans de posar els mitjans per a rentar la cara al mercat, l'ha legalitzat imposant unes quotes econòmiques de legalitat que difícilment són sostenibles pels qui habitualment s'hi instal·len.

L'Ajuntament de València ha legalitzat el tradicional mercat dels matins dominicals de la plaça de Nàpols i Sicília, i ha abocat els seus venedors a situacions dramàtiques.

J. A. Saiz

«no són desorbitades, ja que tots els comerços les tenen». Per als venedors del mercat d'encants «és un despropòsit, perquè un comerç normal obri vint-i-quatre dies al mes, encara que ploja, mentre que nosaltres només obrim quatre dies al mes».

Pel que fa al tema de la venda de materials robats, tothom, fins i tot l'autoritat competent, sap on, com i quan es realitzen les transaccions, pe-

La supervivència del mercat de Nàpols i Sicília dependrà de la capacitat d'unió dels seus venedors.

Ja fa anys que l'ajuntament considera la idea de mamprendre les reformes d'aquest mercat, ubicat entre les places de l'Arquebisbe i Nàpols i Sicília, entre altres coses per la pressió d'un determinat període que es fa ressò de determinats sectors polítics valencians, als quals sembla indecorós. En un permanent to de disculpa, els responsables de l'ajuntament han intentat justificar la necessitat de reformar aquest comerç típic amb al·lusions a la venda d'objectes robats, les queixes del veïnat i l'exigència de legalització per a equiparar-lo a les condicions dels comerciants de la resta de la ciutat... Qüestions importants que semblen encobrir-ne d'altres de més pes, que Josep Sellés Vidal, responsable de l'ajuntament, resumia així: «Som Europa i no Àfrica, i cada volta més».

Europa no consent que tots els diumenges un nombrós grup d'indigents

s'estableixen en aquell entorn per tal d'aconseguir uns escassos diners, amb els quals poder combatre les necessitats de subsistència més primàries. I en l'Europa que vivim no hi ha fam ni misèria ni indigents. Així les coses, per a la consecució d'un espai de només dos metres, insuficient segons els venedors, s'haurà d'obtenir un permís de l'organisme de mercats, al qual s'ha de cotitzar la quantitat de 1.500 pessetes bimensuals. Però aquest permís només es pot obtenir amb la presentació d'una llicència fiscal de venda ambulants tramitada per Hisenda amb el pagament de 10.000 pessetes a l'any. Però la llicència fiscal obliga al pagament de la quota d'autònoms, que implica 15.000 pessetes al mes. Total: una quantitat que pocs venedors són capaços de satisfer.

Per al regidor Juan Augusto Estel·lès, aquestes pretensions econòmiques

rò mentre no es demostre el contrari, tot fa pensar que no hi ha voluntat de solucionar el problema. I les reformes no impediran, per si mateixes, la venda de materials robats, entre altres coses perquè no es porten a terme en aquell mercat.

La reordenació del mercat no és independent d'altres, referides a d'altres zones de venda com el Parterre, la Plaça Redona, etc. Però en comptes de buscar una solució global, estudiant el tema amb els afectats, els responsables del consistori sembla que han optat per assajar amb un d'ells, probablement el que menys unions manté amb els possibles afectats, per a prosseguir després amb la resta. La supervivència del mercat de Nàpols i Sicília dependrà de la capacitat d'unió dels seus venedors. Mentrestant, s'està actuant amb obscurantisme i amb intoxicació des de la premsa, des de determinada premsa. □